

RVD PŘI ZASAZENÍ DRUHÉHO SLEDU ARMÁDY

K dosažení nepřetržitosti útočné operace armády a pro její vedení v rychlém tempu má velký význam včasné a plynulé zasazení druhého sledu vševojskové armády.

Druhý sled (zpravidla vševojskový svazek) obvykle zasazujeme k rozvíjení úspěchu na stanoveném nebo nově zvoleném směru hlavního úderu, k převzetí úkolů za svazek, který ztratil z jakýchkoliv důvodů bojeschopnost.

Druhý sled zasazujeme do mezer mezi svazky prvního sledu nebo za křídlem sestavy, pokud je to možné na směru slabě bráněném nepřítelem. Pro zasazení musíme vytvořit podmínky, aby byl schopen rozhodně pronikat do hloubky obrany nepřítele.

Při plánování útočné operace armády druhému sledu stanovíme:

- složení druhého sledu,
- prostor rozmístění a dobu jeho zaujetí,
- pásmo nebo osy přesunu v průběhu operace,
- předpokládané čáry zasazení (variantně),
- dobu a rámcové úkoly při jeho zasazení.

K zabezpečení včasného a organizovaného zasazení druhého sledu velitel vševojskové armády v průběhu operace své

rozhodnutí upřesňuje podle konkrétních podmínek situace. Současně informuje velitele a štáb druhosledového svazku o vývoji situace na frontě s důrazem na činnost nepřítele a jeho hodnotu v prostoru zasazení a na směru pravděpodobné činnosti druhého sledu.

Ve svém rozhodnutí pro zasazení druhého sledu velitel armády upřesňuje:

- čáru zasazení do boje,
- bližší úkol a směr dalšího útoku,
- úkoly raketového vojska armády ve prospěch druhého sledu, posilové prostředky, které budou druhému sledu přiděleny, dobu a místo jejich převzetí,
- hlavní otázky součinnosti s divizemi prvního sledu a se sousedy,
- organizaci komplexního palebného ničení nepřítele při zasazení a v průběhu bojové činnosti druhého sledu,
- pohotovost druhého sledu na čáře zasazení a způsob velení.

Náčelník raketového vojska a dělostřelectva se svým štábem plánuje, organizuje a řídí bojovou činnost svazků a útvarů RVD v souladu s tímto rozhodnutím.

Přitom musí zvláště:

- včas získat maximum zpráv o nepříteli v prostoru zasazení cestou zpravodajského oddělení armády, převzetím údajů od jednotek v dotyku i organizací vlastního dělostřeleckého průzkumu. Zvláštní po-

zornost přitom věnuje prostředkům jaderného napadení, dělostřelectvu všeho druhu a systému protitankové obrany;

— vydat úkoly náčelníkovi raketového vojska a dělostřelectva zasazovaného svazku a náčelníkům raketového vojska a dělostřelectva těch svazků (velitelům skupin), které se na podpoře zasazení podílejí, upřesnit palebné plánování, způsob vedení a řízení a řešit doplnění pohyblivých zásob munice;

— organizovat činnost armádní raketové brigády a oddílů vojskových raket tak, aby byly schopny vést skupinové či jednotlivé jaderné úderů (jestliže jsme přešli na použití jaderných zbraní) před a v době vyvádění druhého sledu na čáru zasazení;

— kontrolovat vyvedení dělostřeleckých útvarů, předurčených k posílení zasazovaného svazku, dělostřelectva, které se podílí na komplexním palebném ničení nepřítele při zasazení druhého sledu, i protitankové zálohy armády, je-li použita k překrytí čáry zasazení.

Při propočtech vycházím z předpokladu, že před čarou zasazení (v šířce kolem 10 km) zaujal nepřítel obranu na široké frontě hodnotou 1,5 mechanizovaného praporu armády NSR a jaderných zbraní nebylo dosud použito.

Ve skupině pro plánování jaderného a palebného ničení za řízení náčelníka štábu armády byly rozděleny objekty pro palebnou přípravu (organizace nepřítele viz Zpravodajská informace č. 2) takto:

— dělostřelectvo ze zakrytých palebných postavení má umlčet všechny rozhodující cíle v mezích dostřelu:

- 2 oz prostředků jaderného napadení,
- 9 baterií různého druhu,
- 3 velitelská stanoviště,
- 6 prostředků radioelektronického boje,
- 6 PT jednotek mimo opěrné body čet,
- 10 opěrných bodů čet rot prvního sledu,
- 4 opěrné body čet rot druhého sledu;

— vyčleněné úsilí stíhacího bombardovacího letectva má ničit cíle mimo dosah dělostřelectva;

— ostatní prostředky jaderného napadení,

— prostředky radioelektronického boje a spojovací uzly,

— prostředky PVO,

— bitevní vrtulníky,

— prapor druhého sledu mechanizované brigády a další zálohy;

— prostředky pro přímou střelbu budou ničit jednotlivé cíle;

— prostředky prvosledových jednotek v prostoru rot prvního sledu,

— bitevní vrtulníky v prostoru rot druhého sledu.

Orientační potřeba dělostřeleckých hlavních na palebnou přípravu — viz **tabulku 1**.

Před propočtem úhrady potřebného počtu hlavních uvedu některé úvahy k rozdělení a uskupení dělostřelectva. Armáda na směru hlavního úderu frontu může být posílena až dělostřeleckou divizí. Pak má k dispozici celkem pět posilových, jednu organickou dělostřeleckou brigádu a raketometný pluk.

Možné rozdělení může být toto:

- svazky prvního sledu
- v prostoru zasazení po jedné brigádě,
- zasazovaný svazek jedna brigáda,
- samostatná dělostřelecká skupina jedna brigáda,
- armádní dělostřelecká skupina jedna brigáda,
- armádní raketometná raketometná skupina brigáda a pluk.

U nasazované divize může být v prvním sledu:

— u msd 7 organických dělostřeleckých oddílů (u tří motostřeleckých pluků, dělostřeleckého pluku a raketometný oddíl) a 4 posilové dělostřelecké oddíly. Z toho může vytvořit DDS v síle až čtyř oddílů, PDS na směru hlavního úderu v síle dvou až tří oddílů a PDS na druhém směru v síle dvou oddílů;

— u td 5 organických dělostřeleckých oddílů (u dělostřeleckého pluku, motostřeleckého pluku a raketometný oddíl) a 4 posilové dělostřelecké oddíly. Z toho může vytvořit DDS v síle tří až čtyř oddílů a plukovní dělostřelecké skupiny na směru hlavního úderu v síle dvou oddílů.

Z úvah vyplývá, že můžeme počítat při zasazení druhého sledu s těmito počty dělostřelectva:

— dělostřelectvo zasazovaného svazku	msd 144—7 do (td 96—5 do),
— posilová kdb pro zasazovaný svazek	72—4 do,
— část dělostřelectva dvou prvosledových divizí v pásmu zasazení (vto posilové)	180—10 do,
— samostatná dělostřelecká skupina	72—4 do,
— armádní dělostřelecká skupina	90—5 do,
— armádní raketometná skupina	126—7 do
	684—37 do (td 636—35 do)

Se započítáním ztrát v průměru 15 % = 580—540 hlavní.

Tyto kalkulace jsou samozřejmě orientační. Počty i způsob palebného ničení musíme vždy řešit podle konkrétní situace (nepřítel, uskupení dělostřelectva atd.).

Vyvedení dělostřelectva do prostoru zasazení můžeme předpokládat takto:

Dělostřelectvo divizí prvního sledu, sa-

mostatná armádní dělostřelecká skupina a armádní raketometná skupina, které se zúčastní podpory zasazení, by měly vyjít do prostoru zasazení bojem, tzn., že je třeba, aby náčelník raketového vojska a dělostřelectva armády a jeho štáb v tomto smyslu řídili jejich činnost. Maximálně je výhodné použít v tomto případě manévr palbou a dělostřelectvo zbytečně nehromadit na malém prostoru.

Brigáda, předurčená jako posilová pro zasazovaný druhý sled, po doplnění municí a pohonnými hmotami se přesune do pásma zasazení, na osy přesunu svazku, kde ji můžeme ponechat společně s dělostřelectvem zasazovaného druhého sledu ve vyčkávacích prostorech za čarou 25 km od čáry dotyku (mimo průzkum a palbu dělostřelectva nepřítel) a v době zahájení přesunu hlavních sil z vyčkávacího prostoru, eventuálně o něco dříve, zahájit jejich vyvádění do palebných postavení. Po jejich zaujetí zahájit ihned palbu na stanovené cíle. Při orientační kalkulaci zjistíme, že přesun jednotlivých útvarů podle

Tabulka 1

Cíl	Počet cílů	Norma hlavní	Celkem hlavní	Poznámka
OZ prostředků JN	2	18	36	Norma hlavní vzata s ohledem na možnou délku střelby
Baterie samohybných obrněných děl	6 3	12 18	72 54	
Velitelské stanoviště	2 1	6 12	12 12	
Prostředky REB	3 3	6 12	18 36	
PT jednotky mimo OB	6	12	72	
OB čt prvního sledu	10	18	180	
OB čt druhého sledu	4	18	72	
Celkem			564	
tj. zhruba potřeba kolem 60 hlavní na 1 km				

jejich rozmístění je nutné zahájit asi Č—150 až 170 (vzdálenost 20 km = 60 minut, zaujetí palebných postavení a příprava k palbě 30 minut, celkem 90 minut).

Na plánování a organizaci bojového použití dělostřelectva při zasazení se v souladu s řešením přijatým ve skupině plánování jaderného a palebného ničení bude podílet celý štáb raketového vojska a dělostřelectva armády. Úkoly řízení palby dělostřelectva v prostoru zasazení bude pak většinou osobně řešit náčelník raketového vojska a dělostřelectva (s vyčleněnými důstojníky štábu), který společně s velitelem armády a ostatními hlavními funkcionáři bude s využitím pohyblivého místa velení organizovat zasazení druhého sledu, jako jednoho z rozhodujících opatření operace, na místě v terénu.

Komplexní palebné ničení nepřítele je účelné při zasazení druhého sledu organizovat ve 4 obdobích:

— **v I. období** — palebném přikrytí při bližování a rozvinování vojsk — vede samostatná dělostřelecká skupina několik přepadů k ničení a umlčování nově zjištěných a oživlých taktických prostředků jaderného napadení, dělostřeleckých, raketometných a protiletadlových baterií a dále umlčení velitelských stanovišť, radiolokátorů a prostředků radioelektronického boje a průzkumu nepřítele.

V průběhu tohoto období může probíhat výběrové rušení radioelektronických prostředků nepřítele a údery stíhacího bombardovacího letectva.

Trvání tohoto období je dáno dobou, potřebnou pro přesun jednotek druhého sledu z čáry dosahu nepřátelského dělostřelectva po čáru rozvinování do praporek proudů, tj. při průměrné rychlosti 25 km.h⁻¹ a vzdálenosti asi 15 km [25 až 10 km od čáry dotyku] celkově 35—40 minut s možnou spotřebou střeliva kolem 0,3 palebného průměru;

— **ve II. období** — palebné přípravě útoku — bude samostatná dělostřelecká skupina pokračovat v ničení a umlčování taktických prostředků jaderného napadení, dělostřeleckých, raketometných, minomet-

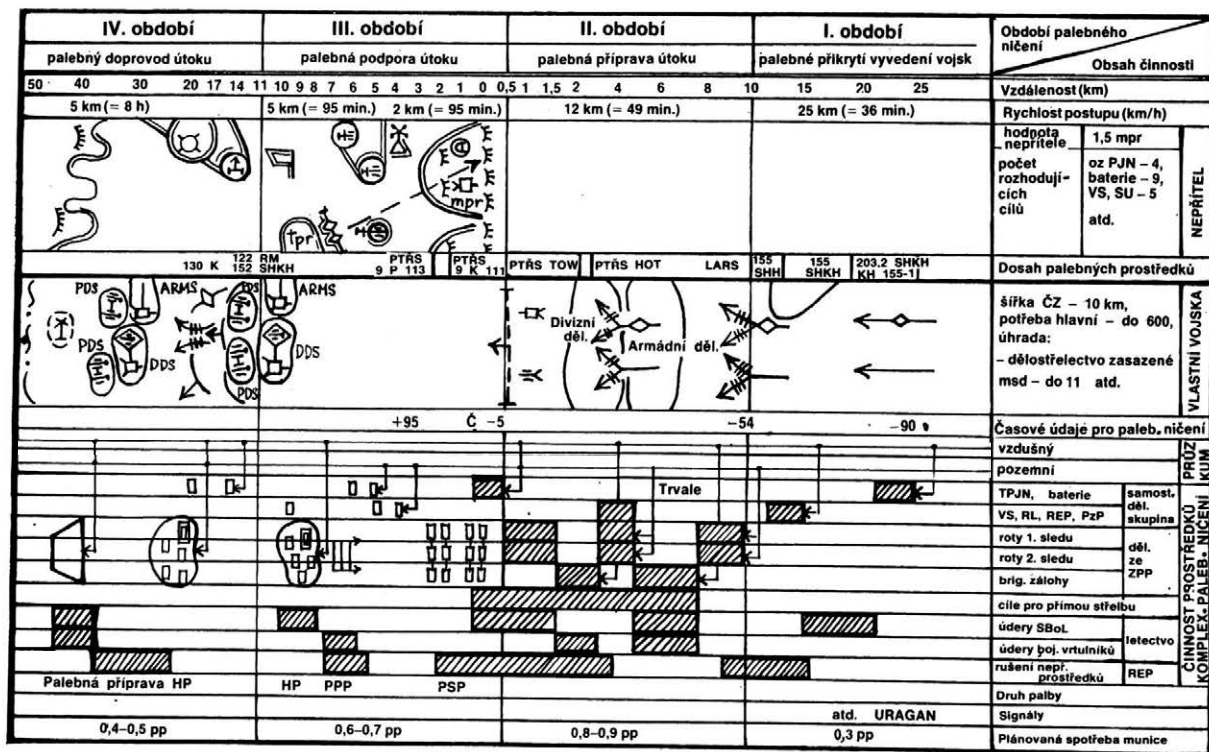
ných a protiletadlových baterií (zakončení překrývajícím palebným přepadem např. Č—6 do Č+2) a v umlčování velitelských stanovišť, radiolokátorů, prostředků radioelektronického boje a průzkumu nepřítele. V tomto období se na plnění uvedených úkolů bude podílet již i armádní dělostřelectvo, event. raketometná skupina.

Ostatní vyčleněné dělostřelectvo může vést v době palebné přípravy např. tři přepady k umlčení živé síly, tanků, bojových vozidel pěchoty a zvláště protitankových prostředků v opěrných bodech čet rot prvního a druhého sledu. Nemáme-li dostatek dělostřeleckých hlavních, pak můžeme zvláště vyčlenit přepady na opěrné body čet rot prvního sledu a zvláště druhého sledu. Nejmožnější musí být první a poslední palebný přepad (při stanovení délky posledního palebného přepadu nemůžeme opomenout, že režim palby se postupně snižuje).

Po celou dobu palebné přípravy se vede přímá střelba a jsou obvykle plánovány dva údery stíhacího bombardovacího letectva a bojových vrtulníků. Druhý z nich jako překrývající čas Č. Před zakončením tohoto období a opět s překrytem přes čas Č bude probíhat intenzivní rušení radioelektronických prostředků nepřítele.

Trvání tohoto období je dáno dobou potřebnou pro přesun z čáry rozvinutí do praporek proudů po čáru přechodu ke zteči, tj. při průměrné rychlosti 12 km.h⁻¹ a vzdálenosti asi 9,5 až 10 km [10 až 0,5 km od čáry dotyku] celkově 45—50 minut s možnou spotřebou střeliva 0,8—0,9 palebného průměru;

— **ve III. období** — palebné podpoře útoku — bude na hloubku praporu prvního sledu nepřítele použita podle situace (charakter obrany nepřítele, hustota vlastního dělostřelectva, množství střeliva) jedna z metod podpory jako dvojité postupné soustředování palby, palebný val či pohyblivé palebné pásmo. Od hloubky obrany brigád prvního sledu, kdy obvykle palebná podpora končí, pak můžeme vést hromadné, soustředěné palby či palby na jednotlivé cíle, výjimečně může být v určitém

Obr. 1

nepřitelem zaujatém prostoru použita i některá z dříve uvedených metod.

V tomto období bude pokračovat přímá střelba, údery letectva a bojových vrtulníků i rušení radioelektronických prostředků nepřítelů.

Trvání tohoto období je dáno dobou od vyřazení vlastních vojsk z čáry přechodu ke zteči až po dosažení hloubky obrany brigád prvního sledu, tj. při průměrné rychlosti překonávání praporů prvního sledu $2 \text{ km} \cdot \text{h}^{-1}$ a dále $5 \text{ km} \cdot \text{h}^{-1}$ a vzdálenosti do 12 km ($0,5 \text{ km}$ před čarou dotyku až 11 km za ní) celkově $180\text{--}200$ minut s možnou spotřebou střeliva podle použité metody podpory $0,6\text{--}0,7$ palebného průměru;

— **ve IV. období** — palebném doprovodu útoku v hloubce — plánují štáby RVD ničení nově zjištěných taktických prostředků jaderného napadení a dělostřeleckých baterií, přípravu hromadných, soustředěných a přehradných paleb ke splnění jednotlivých dílčích taktických úkolů, jako jsou zmocnění se mezilehlých postavení, zasazení druhého sledu, odrazení protizteče, přechod vodních toků, vysazení a činnost taktických vzdušných výsadků apod. U každého z nich stanoví očekávaný rozsah úkolů pro dělostřelectvo, nezbytné uskupení dělostřelectva a způsob jeho vytvoření, předpokládanou spotřebu munice.

Bude pokračovat přímá střelba, údery letectva a bojových vrtulníků i rušení radioelektronických prostředků nepřítelů.

Předpokládaná spotřeba střeliva $0,4$ až $0,5$ palebného průměru. (Grafikon komplexního palebného ničení nepřítelů — viz obr. 1.)

Jestliže druhý sled zasazujeme v operační hloubce v pásmu, kde předpokládáme organizovaný odpor nepřítelů, nemůžeme komplexní palebné ničení organizovat v uvedených obdobích, ale postací podle situace volit jen omezený rozsah palebné

činnosti k vytvoření podmínek pro zasazení a úspěšný boj druhého sledu. Dělostřelectvo zasazovaného svazku bude v tomto případě zařazeno v sestavě divize a připraveno k rozvinutí podle situace.

Jak vyplývá ze stručné charakteristiky jednotlivých období, bude třeba ve skupině plánování jaderného a palebného ničení organizovat podrobnou součinnost mezi jednotlivými zúčastněnými prostředky ničení, podle ní stanovit strukturu I. až IV. období a tuto pak v průběhu boje operativně podle situace upřesňovat.

Jestliže se již přešlo k použití jaderných zbraní, pak se podpory zasazení druhého sledu armády zúčastní i raketové vojsko. Toto bude průběžně ničit zjištěné prostředky jaderného napadení. V období palebného přikrytí vyvedení vojsk může vést skupinové údery na prostředky PVO, místa velení a prostředky radioelektronického boje, v období palebné přípravy, podpory a doprovodu skupinové údery na vojska, event. jiné důležité cíle. Celkově můžeme počítat v této fázi operace s vedením $10\text{--}12$ jaderných úderů raketovým vojskem (vzato z normy pro následující jaderné údery během operace, kde může být kolem $35\text{--}40$ raket za předpokladu, že armádě bylo na operaci přiděleno asi 90 jaderných raket). Budou-li jadernými údery raketového vojska ničeny prostředky jaderného napadení, část baterií atomového dělostřelectva, některá velitelská stanoviště a část prostředků radioelektronického boje nepřítelů, sníží se potřeba hlavní asi na $40\text{--}45$ hlavních na 1 kilometr (z původního propočtu můžeme odečíst kolem 140 hlavních, tj. $35 + 54 + 12 + 36$).

Kromě úderů raketového vojska můžeme počítat i s $5\text{--}8$ jadernými údery stíhacího bombardovacího letectva. Tyto budou obvykle použity na cíle do větší hloubky a potřebu hlavní proto pravděpodobně neovlivní.

Náčelník a štáb raketového vojska a dělostřelectva musí mít stále na paměti, že zasazení druhého sledu armády je jednou z rozhodujících etap vedení armádní útočné operace. Na včasném a úspěšném zasazení druhého sledu závisí rychlé rozvíjení armádní útočné operace a dosažení stanovených cílů.